

CULTURA
14.12.2012

Buscant la bellesa robada

El viatge

Manel Àlvarez ha fet del viatge una aventura de descoberta i de coneixement. Marroc, Costa d'Ivori, Mali... han estat l'influx per crear moltes de les seves peces. Actualment Àlvarez és a Israel, als Alts del Golan, on està erigint una escultura pública, de títol revelador: 'Diàleg'.

Manel Àlvarez rastreja en l'art primitiu signes atemporals per erigir una escultura contemporània

En art, ja fa un cert temps que la bellesa no es cotitza. I té la seva lògica: els artistes han reaccionat amb un culte, tètric si volen, a la lletjor davant la banalització insolent que ha sofert el concepte de bellesa. És una estratègia per afrontar, i deixar en evidència, un món intranscendent que s'imposa dia a dia. Si aquest recurs és vàlid o no dóna per un gran debat, però en tot cas pervertir la raó de ser de l'art (no ho hauríem d'oblidar mai: buscar i crear bellesa), si en algun moment va ser agosarat i original, en l'actualitat ja és una fórmula massa reiterativa i confusa. I ara ja tenim molta pressa per recuperar la bellesa que un dia ens van robar. L'escultor Manel Àlvarez (Sant Feliu de Codines, 1945) ha agafat un altre camí per lluitar contra tanta superficialitat: viatjar, físicament però sobretot mentalment, als orígens de l'home primitiu a la recerca de la puresa estètica de les seves manifestacions artístiques. Tornar al principi de tot per detectar i eliminar allò que ha contaminat i substituït l'art. I, per sobre de tot, per extreure els signes atemporals de la creació artística amb què és possible erigir una escultura contemporània.

Àlvarez té una convicció que el fa un autèntic artista: creu en l'art com un poder revelador de la sensibilitat que posseeix l'ésser humà. Les seves obres no estan fetes per veure, sinó per sentir. Però no ens

Manel Àlvarez, a la galeria Ignacio de Lassaletta JUANMA RAMOS

enganyem, tanta elegància esculpida també té efectes meravellosos en els nostres ulls. Llàstima que no tenim gaire ocasions per veure ni, –sí, sobretot– per sentir, les escultures d'Àlvarez, tan disputades fora del nostre país. Ara hi és, aquesta oportunitat, a la galeria Ignacio de Lassaletta (Àlvarez no exposava en una galeria comercial de Barcelona des del 1995... com poden passar aquestes coses?), on llueixen dues sèries de l'artista, fins a final de gener: una de molt coneguda, sobre el seu idil·li amb l'art primitiu africà, totèmica i infiltrada de la màgia de les cultures ancestrals (inoblidable l'exposició que li va dedicar, el ja llunyà any 2005, la Fundació Vila Casas, a l'Espai Volart de Barcelona, amb aquestes peces); l'altra, més nova i inèdita, sobre la seva fascinació per l'antic testament, a partir del qual ha engendrat unes peces que, sens dubte que amarades d'espiritualitat, dialoguen amb els secrets de l'univers més enllà de cap religió concreta. Àlvarez va exhibir aquestes escultures bíbliques la primavera de l'any passat, al Bible Lands Museum de Jerusalem, on el seus grans formats (del seu taller de Saus, a l'Empordà, en van sortir algunes peces monumentals de més de 100 tones) van deixar sorpresa la comunitat jueva. *

Art